

omike uma, se pač bolj gotovo v duhovni mladenšnici, kakor po sedanjih potih doseči zamore — zato je bila moja skerb že zdavnej na napravo duhovne mladenšnice za mojo škofijo obrnjena, kakor so take mladinske semeniša že tudi v nekterih drugih krajih našiga cesarstva osnovane.

(Dalje sledi.)

Pohujšljiva ženska noša.

V mestu Napoli na Laškem so se pred več leti ženske začele prav gerdo, nespodobno in pohujšljivo nositi, tako de so globoko pod vratam nage hodile. Vse oblačila so imele tako perrezane in životu tako permerjene, de se je nad ženskim po tisti šegi oblečenim skorej vsak človek pohujšal. Nar bolj žalostno je bilo, de so tako pohujšljivo oblečene ženske tudi v cerkev hodile in ljudi motile. Duhovniki, pridgarji so si grozno veliko perzadevali to gerdo nošo zatreti. Pridigvali, učili, svarili so brez prenehanja zavoljo tolikiga pohujšanja, vender vse ni nič zdalo, nič pomagalo. Mladina se je le posmehovala, in se ni pohujšljivo nositi nehala.

Škof tistiga mesta, ko vidijo de pohujšanje se zmirej raširja, grejo h kralju, in ga ponižno prosijo jim pomagati, de se ta ostudna pohujšljiva ženska noša odpravi. Kralj prijazin škofu tako govori: Ne skerbite ljub moj škof; kar vaši duhovniki s vsim svarjenjem in opominovanjem niso mogli opraviti, bom storil jez z malo besedami. Škof se zahvalijo in gredó. — Kmalu pride pisana zapoved od kralja, ktera se takole glasi: „Nova zdaj navadna ženska noša je zlo pohujšljiva, vender jez vaš kralj je ne prepovem; vsim ženskam jo dovoljim; kterakoli se hoče po tej spačenišegi nositi, naj se nosi. S tem ukazam pa zraven oznanim vsim podložnim svojiga kraljestva, de to bo zdaj vsim znano znamnje, de ktera ženska se bo od danes zanaprej po tej spačenišegi nosila, očitno pokaže, de je očitna pohujšljivka, in de take se morajo vse popisati.“

Na enkrat je bila proč pohujšljiva noša.

Višnjagorski.

Zahvala.

Častitljivimu gospodu patru E. M. Zagorcu v Breščah se za poslano korúnovo seme lepo zahvalimó.

Vredništvo.

Zlate bukve.

Gosp. Anton Gec, Ljubljanski mizar je 26. dan Maliga serpana 11 let staro deklico z nevarnostjo svojiga lastniga življenja utonjenja rešil; — hrabri rešnik je po postavi darilo 25 gold. od vikši gosposke prejel. Tudi Jakob Flis, delavec v Ljubljanski cukrarji, je 12. dan Maliga serpana 8 let stariga fantiča iz vode potegnul in ga smerti otel; Flis je bil od vikši gosposke zato očitno pohvaljen. — Naj iména obeh verlih mož tudi v Novicah s častjo zapisane stojé.

Černe bukve.

V neki vasi ne deleč od Ljubljane, kjer imajo kmetje veliko jesenskih hrušk in jabelk, so gosp. fajmošter nagovarjali svoje farmane, de bi tudi kaj sadja za razstavo v Ljubljano poslali, in so jim koristnost takih razstav za sleherniga sadjorejca razložili. „Nikar ne storite tega, sosedje! se oglasi neki star neumen kmet — boste vidili, de boste mogli potem še davke od sadja odrajtovati.“ Sosedje so mu verjeli in niso nič v razstavo poslali.

Vsak le na pol pameten človek že vé, de od sadja ni

treba davka plačevati, če ga ima kdo tudi tavžent košov. Davk se od zemljiša plačuje (gruntni davk), ne pa od sadja, za kteriga še desetine ni. Razun tega naprave kmetijske družbe niso v nobeni zavezi s cesarskimi davki, kér deželna gosposka sama nar boljši vé, koliko sleherni kmet perdeluje. Kaj je imenovani neumni podpihvavec morebiti mislil, de mu bo gosposka koj davk povikšala, če bo le kakih 5 tepk v Ljubljano poslal?! O neizrečena neumnost! Taki ljudje so svoji soseski silno nevarni, kér so malopridni našuntavci in zatiravci občnokoristnih naprav. Torej zapišemo stariga bedaka v črne bukve: njegovo ime pa hočmo zdej še zamolčati, sicer bi vtegnil preveč gledavcov imeti.

Urno, kaj je noviga?

(Jabelčne drevesa) so letas v več krajih Krajnskega po dvakrat sad rodile. Gosp. Jožef Podobnik, fajmošter iz Kresnic in pa gosp. F. Šmidt iz Šiške sta nam več tacih jabelčkov na ogled poslala.

(Drugo branje ali tergategv). Iz Brešic nam gosp. Z — c pišejo: Kodar je letas 28. Rožnika in 15. Maliga serpana toča bila potolkla, se je potem mlado tersje naredilo, in te nove mladike so lepe, čeravno majhne grozdike nastavile, grozdje je lepo odevelo, in je v drugi polovici Kozoperska že mehko bilo.

(Na Švajcarskim) so imeli zadnje dni Kozoperska že veliko snega.

Ob troških Zagrebske Matice je na Dunaji iz tiskarne jermenskiga samostana na svetlobo peršel prvi zvezek g. Drobničeviga besednjaka z napisam:

Ilirsko — nemačko — talianski

Mali Rečnik,

od

Josipa Drobničica.

Naročilo na ta koristni besednjak še zmiram terpi po 1 gold. 20 krajc. srebra. Kadar pa bo popolnoma dogotovljen, bo cena poskočila na 2 gold. srebra. Važnost tega ličniga besednjaka mora slehernimu očitna biti, kdor pomisli, de se pismenost naših sosedov čedalje bolj razširja, in de je ta rečnik potrebam treh narodov primerjen. Ta 1. razdelik je natisnjen v osmini na lepim papirji z ličnimi in razložnimi čerkami, ima 10 polá, in obseže še precej besedi od čerke N. Zatim pridejo še 3 enaki razdelki, kakor je bilo lani v Novicah oznanjeno.

Prislovice Štajarskih Slovincov.

’Z njega nič ne dobiš, ako bi ga v koleno vertal. — Toti namesto možganov ima slame v hubanji. — Njegovo gospodarstvo po račjem naprej gre. — Kér drugemu jamo kopa, sam v njo pade. —

Današnjemu listu je perdjana 26. doklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	19. Listopáda.		16. Listopáda.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	36	2	16
1 » » banaške...	2	51	2	30
1 » Turšice.....	1	30	1	30
1 » Soršice.....	—	—	1	50
1 » Rēži.....	1	34	1	38
1 » Ječmena.....	1	17	1	15
1 » Prosa.....	1	15	1	15
1 » Ajde.....	1	8	1	2
1 » Ovsa.....	—	54	—	51

Vrednik **Dr. Janex Bleiweis.** — Natiskar in založnik **Jožef Blaznik** v Ljubljani.